

[Olufson.]

Underændringsforslag ikke blot har en Pligt overfor Rigsdagen, overfor den danske Befolkning, til at sige, hvor meget man mener at dette Underændringsforslag vil betyde økonomisk, men ogsaa ved Siden deraf til at fortælle, hvorledes man mener at være i Stand til at skaffe disse Penge. Hvis man gaar den Vej, som Venstre har anvist, uden yderligere Sikkerhed, ja, saa vil det betyde, at Staten vil faa det yderste Pant i langt de fleste af de danske Landbrugsejendomme. Man kunde sige, at saa havde man løst Spørgsmaalet om Ekspropriation, for saa havde vi Pantet, og for saa vidt Forpligtelserne ikke blev overholdt, kunde Staten overtage al Ejendom. Jeg tror alligevel, det vilde blive en dyr Spøg for Staten, man vilde komme til at tabe endnu flere Penge, og derfor tror jeg, at de Kapitaler, der her bliver bundne, de Beløb, der her er nævnt, dem kan man ganske roligt fra første Færd slaa en Streg over. Men Pengene skal jo skaffes, og der havde Venstres Ordfører i 1928, det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen, Ret, da han talte om, at Pengene gror ikke paa Træerne. Vi har ikke flere Penge, end der kommer ind gennem Erhvervene, og Pengene maa jo skaffes enten paa den ene eller den anden Maade. Man kan skaffe dem gennem Besparelser, og jeg har set, at enkelte af Venstres Blade og Talere har været langt ude i den Retning; og det er jo muligt, der kan spares hist og her, men det maa da være Venstres Ordførers Pligt at sige det, naar han kommer herop. Man kan ikke udslynge et Ord som Tilpasning og køre paa det Dag efter Dag uden at forklare, hvad Tilpasning betyder; man kan ikke tale om Nedsækering uden samtidig at sige, hvor man vil skære ned, og skal der spares yderligere paa den Finanslov, vi har, for at dække disse kæmpemæssige Beløb, maa vi saa faa at vide af Venstre, hvor Besparelserne skal falde.

Man har ogsaa nævnt en anden Ting, Man har sagt, at man kunde faa nye Skatter, og jeg vil sige, der bliver Brug for en Mand, der er meget dygtig til at hitte paa Skatter, hvis man skal have Skatter til det, der her er krævet. Der vil Venstre vistnok faa Lov til at søge længe. Men ogsaa i den Henseende maa vi forlange Besked. Hvad ønsker Venstre? paa hvilken Maade mener man fra den Side, at disse Beløb skal tilvejebringes?

Endelig er der nævnt en tredie Udvej, og det er vel sagtens den, man nærmest vilde komme til, hvis man skulde skaffe

disse Penge, det er Laanevejen. Men nu ved vi jo, at Laanevejen i Øjeblikket ikke er synderlig farbar, og jeg tror ikke, den nuværende Finansminister vilde være særlig glad ved at skulle ud og laane Penge til dette Formaal. Jeg formoder da, at det maatte blive Mindretallet, der maatte prøve paa at gaa Laanevejen for at rejse Penge. Men mon det egentlig vilde være nogen heldig Situation for os at gaa ud og laane Penge i Udlandet med det Formaal at betale Renter og Afdrag for Landets bærende Erhverv? Jeg tror, man ret hurtigt vilde komme ind i ret uhyggelige økonomiske Forhold, baade for den enkelte Borger herhjemme og for Samfundet som Helhed.

Men jeg forstaar heller ikke rigtig, at Mindretallet kan komme med disse Ændringsforslag. Vi har nu gennem Tiderne hørt, at det, der voldte det danske Landbrug Vanskeligheder, var de tyngende og uretfærdige Skatter, som hvilede paa Landbefolkningen, det var den forlods Beskatning, som Landbefolkningen var underkastet. Nu har Rigsdagen vedtaget Love, hvorved denne forlods Beskatning bliver betalt fuldt ud af Staten, idet man stiller 30 Mill. Kr. til Raadighed for at betale disse Ejendomsskatter, og i samme Øjeblik som man har gjort det, kommer Venstre og siger, at nu er det ikke længere Ejendoms-skatterne, men nu er det Renterne og Afdragene, det kniber med. Ja, de har Ret i det sidste, men man kan ikke i Forbindelse med en Akkordlov som denne stille saa vidtgaende Forslag; det er en Opgave, der er fuldstændig uoverkommelig for Staten, og tilmed en Opgave, hvis Løsning ikke har Spor af Betydning for dem, der i Øjeblikket er i Betyrk, hvis der ikke samtidig finder en meget stærk Nedsækering af Gælden Sted, og dette sidste Punkt gaar Mindretallet jo omhyggeligt udenom i alle sine Ændringsforslag. Jeg tror, at hvis man gik denne Vej og stillede saa store Krav til det offentlige, vilde man ret hurtigt opnaa det, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal udtalte til Bladene Dagen efter de engelske Valg. Jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse komme med et ganske lille Citat. Det ærede Medlem omtalte, at det engelske Valg betød først og fremmest en Godkendelse af Nationalregeringens økonomiske Tilpasningspolitik og en bestemt og klar Afgørelse med Hensyn til den socialdemokratiske Understøttelses- og Skattepolitik, som var i Færd med at blive Landets Ulykke, og saa tilføjer det ærede Medlem, og jeg tror, at deri ligger der en ikke ringe Selverkendelse — jeg formoder,